

L'hora de la veritat d'UM

Aquesta setmana s'acaba el termini de presentació de candidatures per a succeir a Maria Antònia Munar al capdavant d'UM.

El congrés d'UM es farà el dissabte dia 15. Deu dies abans, dia 5, dimecres d'aquesta setmana, s'acaba el termini de presentació de candidatures. A l'hora de tancar aquesta edició encara no hi havia res resolt. No se sabia si hi hauria una sola candidatura, pactada entre els contendents, dues o més. El portaveu del partit a l'Ajuntament de Palma, Miquel Nadal, i el batlle d'Alcúdia, Miquel Ferrer, es disputen el poder intern.

Lluita. Tot i que en principi semblava que seria un relleu sense estridències, les coses no han anat com es preveia. Des del moment en què Maria Antònia Munar deixà clar que no es presentaria a la reelecció com a presidenta del partit, els diversos grups interns es posaren en acció. Des d'UM s'insistia que no hi hauria cap batalla, però així com s'anava acostant la data de presentació de candidatures la batalla es féu palesa. La situació ha arribat a ésser tan tensa que Nadal assegurà —segons publicà el *Diario de Mallorca*— que estava disposat a renunciar a presentar-se arran de la "guerra bruta" que a parer seu feien els membres del bàndol contrincant contra ell. Nadal disposa de més d'una tercera part dels compromissaris, però Ferrer té el suport de bastants de pobles que podrien significar un nombre de delegats al congrés semblant al de Nadal.

Enmig d'aquest estira-i-arronsa entre els dos militants amb més possibilitats

JUAN TORRES COSTA

La successió de Maria Antònia Munar al capdavant d'UM no ha estat tan senzilla com semblava.

de succeir a Munar, aparegué el tercer en discòrdia: el batlle de Campos, Guillem Ginard. Encapçala el que s'anomena la *tercera via*. En principi, pareixia destinat a evitar la victòria —que es donava per feta— de Ferrer, cosa que l'hauria obligat a pactar. Però en el moment de tancar aquesta edició no se sabia a qui acabaria donant suport. Se suposa que Ginard té suports importants de la direcció actual que podrien fer decantar la balança en un sentit o un altre. O forçar que hi hagi confrontació.

Per a evitar l'enfrontament directe, la tercera via i dirigents actuals del partit miraven de pactar una candidatura única. De fet, ja s'ha intentat unes quantes vegades. El problema és el poder que assumiria a la direcció conjunta Ferrer i Nadal. És a dir, qui ocuparia i amb quines competències els dos principals càrrecs: la presidència i la secretaria general. Fins a principi de la setmana passada no hi havia acord sobre això. Cada un vol assumir el càrrec que més poder orgànic tindrà i ni l'un ni l'altre no sembla que vulguin cedir. Amb això, sembla que hi hauria d'haver una disputa directa i que el congrés decidís

amb el vot dels compromissaris. Tanmateix, la direcció actual, i pareix que també la tercera via de Ginard, malden per no donar imatge de divisió. A l'hora de tancar aquesta edició continuava havent-hi contactes per a mirar de tancar un pacte. És a dir, per a forçar un acord previ a la presentació de candidatures, aquest dimecres, i així demostrar que, a desgrat de les sensibilitats diferents, el partit està unit. És el missatge que Munar ha transmès aquests darrers mesos una vegada i una altra.

Nadal representa l'ala més continuïsta d'UM i Ferrer la més rupturista. De fet, Ferrer fou un dels crítics —amb Josep Melià, entre més— que al congrés del desembre del 2004 s'enfrontaren a Munar pel pacte amb el PP. Perdé (80% contra 20%), però el seu missatge sembla haver pres força al si del partit. Tant, que ara Munar aposta per la conversió d'UM en allò que volien els crítics: una mena de CiU a la balear, amb presència a les altres illes —ara només és present a Mallorca— i amb un component ideològic nacionalista molt més ferm.

Miquel Payeras